

Sygn. akt IV KZ 28/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M.K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r.,
zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w G., Ośrodek Zamiejscowy w R.

z dnia 1 sierpnia 2017 r., sygn. akt V. Ka (...)

w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i
doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G., Ośrodek Zamiejscowy w
R. z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt V. Ka (...)

postanowił:

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G., Ośrodek
Zamiejscowy w R..**

UZASADNIENIE

Skazanemu M.K., który nie uczestniczył w rozprawie odwoławczej, przesłano odpis wyroku Sądu Okręgowego w G., Ośrodek Zamiejscowy w R. (Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza) z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt V. Ka (...), wraz ze stosowanym pouczeniem. Z pokwitowania odbioru przesyłki wynika, że doręczono ją w dniu 17 marca 2016 r. dorosłemu domownikowi – I.K. (k. 384 akt sprawy). W tym samym dniu wspomniany dokument wpłynął do kancelarii obrońcy z urzędu skazanego (k. 385).

W dniu 28 lipca 2016 r. do Sądu Rejonowego w W., który orzekał w pierwszej instancji, wpłynął wniosek M.K. o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji. Zarządzeniem z dnia 16 marca 2017 r. wniosek ten uwzględniono, zaś wyznaczony obrońca wystąpił do Sądu Okręgowego w G., Ośrodek Zamiejskowy w R. z wnioskiem o przywrócenie M.K. terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wspomnianego wyroku z dnia 14 marca 2016 r., zarazem składając taki wniosek. Obrońca twierdził, że „skazany nie zachował terminu 7-dniowego bez swej winy. Nie wiedział, iż taki wymóg musi spełnić”.

Sąd Okręgowy w G., Ośrodek Zamiejskowy w R. postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2017 r., sygn. akt V. Ka (...) nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Uznał bowiem, że niedotrzymanie tego terminu było efektem zaniechań skazanego, który wykazał brak zainteresowania toczącym się postępowaniem i zapadłym wyrokiem.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie, iż skazany nie zachował terminu do złożenia przedmiotowego wniosku z przyczyn zależnych wyłącznie od siebie. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G., Ośrodek Zamiejskowy w R. z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt V. Ka (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należało odstąpić od badania zasadności zażalenia, bowiem analiza zaistniałych okoliczności każe przyjąć, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna uchylenia zaskarżonego postanowienia określona w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. Nie ma przy tym znaczenia niepodniesienie stosownego zarzutu przez skarżącego, skoro przepis art. 433 § 1 k.p.k. fakt zaistnienia wspomnianej przyczyny nakazuje sądowi odwoławczemu uwzględnić z urzędu

W składzie orzekającym Sądu Okręgowego, który wydał wyrok w sprawie M.K. uczestniczyła (jako sprawozdawca) sędzia K.G.G. i ta sędzia jednoosobowo tworzyła Sąd, który rozpoznał wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku

o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Art. 40 § 3 k.p.k. stanowi, że sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie lub zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tego wniosku lub tej kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które blokują dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wskazuje się również, że takim rozstrzygnięciem jest m.in. postanowienie odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego (zob. np. postanowienia: z dnia 17 stycznia 2017 r., II KZ 48/16, LEX nr 2188627; z dnia 24 sierpnia 2016 r., IV KZ 38/16, LEX nr 2141441; z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KZ 1/14, LEX nr 1425024; z dnia 28 października 2013 r., III KZ 65/13, LEX nr 1388389; z dnia 24 października 2013 r., III KZ 59/13, LEX nr 1385687). W takim razie, skoro zaskarżone postanowienie zostało wydane przez sędziego, która wcześniej wzięła udział w wydaniu wobec M. Konarskiego wyroku w instancji odwoławczej, jest ono dotknięte wspomnianym uchybieniem, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. Nakazywało to uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy właściwemu sądowi w celu ponownego rozpoznania wniosku złożonego przez obrońcę skazanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as